

Чилійський уряд вислав югославських дипломатів із своєї країни.

В зв'язку з поширенням комуністичної діяльності в Південній Америці голова Комісії для Об'єднання Націй при палаті репрезентантів США Парнелл Томас запропонував єдину систему законів для всієї Америки, щоб відбити розкладову діяльність Комінтерну.

ДІЛОВІ ФОТОГРАФІЇ

* Від 1 жовтня одержуватимуть ДП в Німеччині денно 2.400 кальорій німецького або імпортованого до Німеччини харчу.

* Совєтський Союз перетранспортував до ССР виробню німецьких човнів. Також перевезено до Рості фахівців і конструкторів.

* Чилійський уряд в виданому комунікаті обвинувачує Югославію в створенні в Чилі комуністичної шпіонажної і саботажної організації, головна квартира якої була зорганізована в соєтському посольстві в Чилі.

* Американський міністр закордонних справ Маршал одержав від Монреальського Університету (Канада) почесний диплом д-ра прав.

* До Туреччини та до Греції прибудуть незабаром американські спеціалісти для будови доріг, стратегічного значення.

* Австралійський міністер закордонних справ мав довгу розмову з президентом Труменом про якнайшвидше підписання мирового договору з Японією. Він тісно думки, що управління Японією буде тяжче ніж Німеччиною.

* З американського міністерства закордонних справ виключені з причин безпеки члени комуністичних, фашистських і націоналістичних партій.

* До Москви від'їхав угорський прем'єр Бінні.

* Жидівські селяни на півночі Палестини повідомляють, що сирійське військо прибуло до палестинського кордону і там отаборилося. Це викликало занепокоєння.

* Війна знищила в Америці до 40.000 людей з високою освітою і урядовців. Джон Р. Стілмен, начальник президентського бюро для наукових досліджень заявив, що держава в добу атомової зброї має бути готова до всього і особливо розвивати наукові досліди.

* В листопаді має відбутися в Лондоні конференція військових і науковців для обговорення проблем оборони держави. Конференцію скликає міністерство оборони.

* Між делегатами Советського уряду на засіданні Об'єднаних Націй є Сергій Кудрявцев, що був у Канаді організатором шпіонажу під час війни.

* Лорд Чорлі, соціаліст, запропонував скасувати торговельну марку цигарок «Вінстон Черчілль» як кару для провідника консервативної партії за його гостру критику соціалістичного уряду.

* Американський уряд відмовився вивести своє військо з Кореї. Відомо, що Москва має в Північній Кореї добре підготовані комуністичні сили, щоб захопити в свої руки всю Корею.

* Мешканці Кенігсбергу (тепер Калінінград) в Східній Пруссії послали лист до Сталіна, в якім пишуть: «Тепер це неприступна твердиня на західним кордоні ССРР. На поклик компартії сотні січівських громадян оселилися в Східній Пруссії».

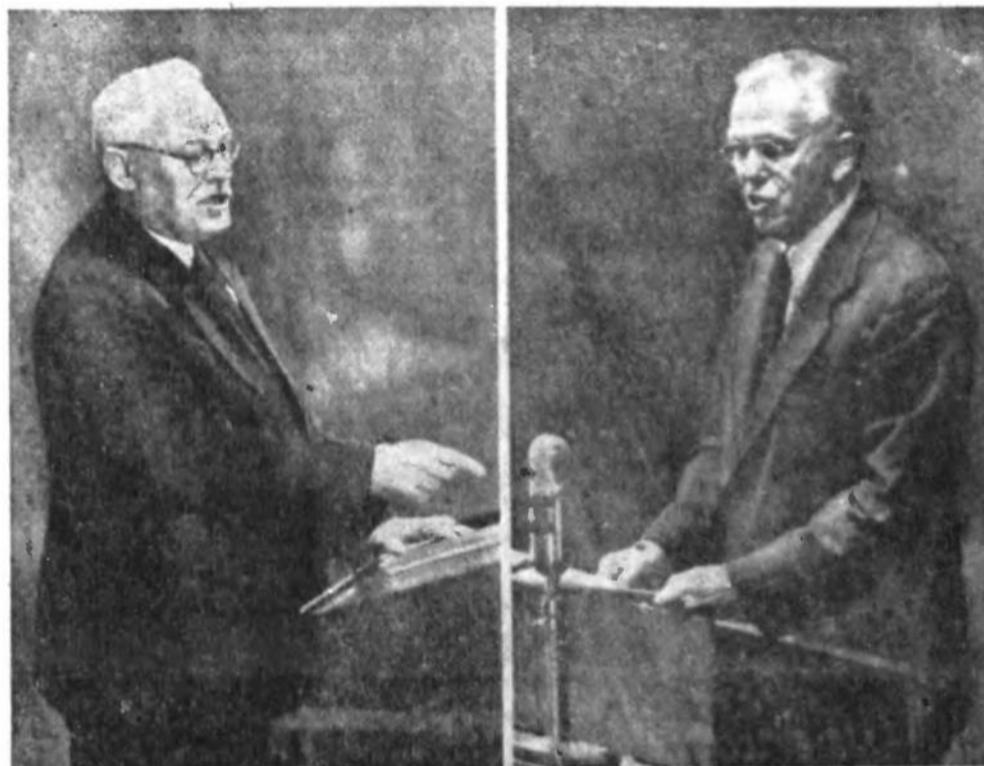
* В Пассаві інтерновано 13 озброєних угорських повстанців.

* Прибуло 5 журналістів до Нордгейм-Вестфален. Вони хотіли оглянути в Герфорді український табір, але перед орамою табору на них посипалося каміння, і один із журналістів був тяжко поранений.

* Московському патріархові Алексієві не вдалося скликати на осінь конференцію всіх православних патріархів. Запрошення приняли тільки патріархи Румунії і Болгарії.

* Італійський уряд де Гаспері одержав у парламенті вотум довіри.

* 8. 10 в Софії розпочався процес проти членів організації, що нібито готовила «військовий переворот». На лаві обвинувачених ген. Кирило Станчев, полк. Дмитро Стамболов і 28 інших болгарських офіцерів.

Вишинський і Маршал — головні діячі конференції
Об'єднаних Націй

Політичний огляд

ВІДНОВЛЕННЯ КОМІНТЕРНУ

Хоч Москва й тепер заперечує, як це було й перед війною, що, мовляв, советський уряд не має нічого спільного з Комуністичним Интернаціоналом, проте цьому тепер никто не вірить. Тому формальне відновлення Комінтерну, з осередком у Београді, прийняли пополітичні чинники всього світа з великим занепокоєнням. Об'єднання комуністичних партій має завдання вести боротьбу проти політики Америки. Це вирішено. на недавній тайній конференції комуністів у Варшаві, де був присутній також член московського політбюро Жданов.

Яке це служання знаряддя советської політики, Комінтерн, бачимо з такого прикладу: перед новими виборами до громадських рад французькі комуністи видали мільйони плякатів. Тепер, з наказу Москви, вони мусять ті плякати й відозви знищити і друкувати нові. Причина: в цій агітаційній літературі

не було нічого проти Америки. Тепер друкуються нові плякати протиамериканського змісту. Бо так захотіла Москва.

ВІДГУКИ НА ВІДНОВЛЕННЯ КОМІНТЕРНУ

Американське міністерство закордонних справ не могло промовчати того факту, що Комінтерн явно діє проти інтересів США. Тому заступник міністра закордонних справ Ловетт заявив 8 жовтня:

«Міністерство закордонних справ довідалося, що відповідальні міністри різних держав, в тім числі й міністри ССРС і Союзу були між комуністичними делегатами у Варшаві. Партиї та згідні з цією програмою уряди ясно показали іхній намір перешкодити оздоровленню Європи. Коли б переміг план Варшавської комуністичної конференції, не було від ніякої можливості уникнути господарської катастрофи в Європі. Ми не можемо дати себе відхилити від наміченого напряму.»

ТРУМЕНІ КОМІНТЕРНІ

В свою чверть Варшавському маніфесті 9 жовтня комуністична конференція кинула обвинувачення на президента Трумена, що, мовляв, американський уряд під його проводом веде імперіалістичну політику. Президент Трумен заявив з приводу цього, що США не мали ніколи бажання здобувати нові землі або виконувати господарську контролю над чужими країнами.

КОМІНТЕРН I ПІВДЕННА АМЕРИКА

В Південній Америці комуністичні агенти розвивають жваву діяльність. Центр комуністичної організації знаходиться в Аргентині, при югославськім посольстві.

Уряди Південної Америки взялися до боротьби проти комуністичних інтриг

Зник полковник Василь Вишіваний

Нойштадті, в советському таборі для інтернованих.

Перед тим, що 25 червня, схоплено на Гюртелі і затягнено силоміць до советського авта молодого українського композитора, студента консерваторії Романа Новосада, що приятелював з полк. В. Вишіваним і жив з ним в одному будинку.

26 серпня ц. р. колишній австрійський ерцгерцог Вільгельм фон Габсбург (Василь Вишіваний), що його року 1918 і пізніше (1921 р.) українські монархічні кола висували на короля України, вийшов із свого мешкання у Відні (на Фазанергассе) на обід і додому не вернувся. Нещодавно його близькі одержали вістку, що він перебував тепер у Вінер-

УСДОТФ СПІЛУ

НЕВИННО ЗАСУДЖЕНИЙ

Вінницький «Український Голос» подає, що уряд стейту Ілінойс призначив 24.000 доларів винагороди Йосифові Майкеві, що невинно пересидів у вязниці 12 років. Його засудили за вбивство поліцая, а тепер виявилось, що поліцая вбив хто інший.

ВІДЗНАЧЕННЯ УКРАЇНЦЯ

Збіжжя дослідна лабораторія у Вінниці призначила на одну з головних посад хеміка українця д-ра Ізидора Глинку. Він буде провадити хемічні студії і досвід над якістю канадського збіжжя д-р І. Глинка є також автором багатьох наукових праць та брав широку участь у громадському житті.

КАНАДА І СКИТАЛЬЩИНА

Під цим наголовком канадський «Український Голос» приносить кілька уяв, присвячених надіям, що їх покладають скитальці на Канаду. Часопис приходить до висновку, що найкраще вибирається у світ той, хто несе з собою обережність і свідомість того, що першим його завданням буде зрозуміти тамошнє життя і тамошні взаємини, щоб вміти розумно до них пристосуватися, не вихапуватися наперед і не залишатися позаду. Автор статті зазначає, що за цими уявами криється досвід покоління старої канадської еміграції. Автор зазначає також, що для людей зрівноважених і працьовитих Канада має багато можливостей і взагалі багато простору для доброї і гідної праці.

ПОМОЧ ДЛЯ ЄВРОПИ

Канадський прем'єр Мекензі Кінг заявив, що уряд плянусє дати на допомогу Європі 20 мільйонів доларів, в тому 5 міл. на поміч дітям. США рішили дати 350 мільйонів доларів, в тому 40 міл. на поміч дітям.

БОРОТЬБА З РАКОМ

В Канаді річно вмирає від рака біля 14.000 осіб. Кошт іх смерті облічується на 70 мільйонів доларів. У Вінниці є інше Товариство, що ставить собі за ціль боротьбу з раком. Це товариство домагається від уряду 1 мільйон субвенції на рік на досліди над раком і боротьбу з ним.

ДЕЙВІДСОН ПРО Д. П.

Бувший комендант десяти таборів переміщених в Німеччині 25 червня ц. р. мав промову в Торонто. Як подає «Український Голос» він, між іншим, зазначає: «Забрати треба до Канади 150.000 вигнанців, вони не хочуть тут милостині, вони хочуть працювати, як колись працювали наші піонери. Канадський уряд замість давати їм поміч там, повинен їх за половину цих коштів спровадити до Канади, а грошима, що залишається, допомогати їм тут.» Дейвидсон зазначає також, що першою річчю, яку вигнанці хотіли б мати по війні, - це власні церкви.

ОН І ГРЕЦІЯ

Греція, що перебуває вже два роки під натиском своїх комуністичних сусідів, нераз зверталася до Об'єднаних Націй щоб охоронили її незалежність. 12 жовтня делегати Об'єднаних Націй ухвалили утворити спеціальну слідчу комісію для балканських справ. Проти утворення цієї комісії голосували делега-

ти СССР, Польщі, Югославії, Білорусі, Чехословаччини та України. Вінницький та інші советські дипломати уперто відстоювали свою позицію Югославського делегата Беблер, на зараді політичної комісії ОН почав кричати проти американського протесту в справі загрози незалежності і недоторканості Греції. Коли голова засадження хотів заспокоїти гарячого дипломата, то він так розлютився, що крикнув:

«Я не хочу, щоб мене перебивали!»

Присутні уважали цей гнів за доказ вини югославського комуністичного уряду в увінчанні до Греції.

БАЛКАНСЬКА КОМІСІЯ

Нью Йорк. На засіданні ОН 27 голосами проти 7 голосів при 9 тих, що утрималася, не зважаючи на протести СССР, вибрано «Балканську Комісію». Братимуть у ній участь представники Австралії, Бразилії, Китаю, Франції, Голландії, Пакистану і США. Місце для представників Польщі і СССР зарезервовано.

ДЕ ГОЛЬ ОБВИNUВАЧУЄ РОСІЮ

Альжір. Генерал Де Голь прибув із своїм штабом до Альжіру і там виголосив промову, в якій гостро обвинувачував Советський Союз в порушенні світового миру і безпеки Франції. Росія до цього часу опанувала вже 2/3 європейського континенту. Де Голь гастро затакував також тих француза, які прямували за Москвою до однієї цілі думають в разі якогось конфлікту відрвати від метрополії північну Африку, яка має велике стратегічне значення.

ЄВРОПА МІЖ СХОДОМ І ЗАХОДОМ

Вашингтон. Уповноважені американського уряду опрацювали і опублікували для членів Конгресу широкий звіт про господарське, фінансове і політичне становище двадцятьох європейських держав. В цьому звіті говориться, що Європа тепер на роздоріжжі. У Франції міцна проросійсько-комуністична партія, яка може прийти до влади. Англія вже не може виконати свою місію як одна з трьох західних великих держав. Щодені розмови про вільну і демократичну Німеччину не дали бажаних наслідків, і за це треба „дякувати“ советській обструктційні тактиці в Контрольній Раді.

БРИТАНСЬКА ПЕРЕСТОРОГА АРАБСЬКІЙ ЛІЗІ

Британський передставник в Дамаску повідомив уряд Сирії про те, що Великобританія і надалі залишається відповідальною за цілість і безпеку Палестини і тому кожна акція, поведена проти або сприводу території Палестини буде вважатися Великобританією як скерована проти неї самої.

ПРОЦЕС СОВЕТСЬКОГО ШПИГУНА

В Оттаві в шпигунській пресесі проти геолога Герсона з Монреаля виступав як головний свідок к. урядовець советського посольства в Оттаві Ігор Гузенко. Герсона обвинувачують за співпрацю з советськими агентами і передачу советському посольству таємних

документів та військових таємниць. Колишній працівник посольства і фахівець від шифрів Гузенко, через руки якого йшли таємні інформації до Москви, передавав усе літо з жінкою і трьома дітьми під охороною поліції як такий, що покинув своє становище при советському військовому аташі. Гузенко оповів перед судом про шпигунську організацію, що містилася в посольстві за опанцереними дверима, де існувала велика фотографічна лабораторія. Герсон став тепер в друге перед судом, бо апеляційний суд сказував був постанову про засудження його на 5 років.

ШЕФ ТУРЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ В США

Вашингтон. До Вашингтону прубув літаком шеф турецького генерального штабу Омуртак. На летовищі привітали його ген. Айзенговер, адмірал Німіц і ген. Спац. 12 літаків перелетіла над головами, оркестра кавалерії відіграва турецькі гимни, а військові відділи американської армії віддали гостям пошану.

Представник amer. закордонних справ заявив, що США допоможуть Туреччині залишитися поза советськими впливами.

КИТАЙ В БОРОТЬБІ В КОМУНІСТИМАХ

Шанхай. Бой в Манджурії дійшли вже до кордону Егулу, де 20.000 китайських комуністів облягають стратегічно важливе місто Сінлітун, на заливиці Пекін-Мукден. Комуністичне військо, між яким з дві монгольські бригади, безуспішно штурмус це місто вже дві доби. На півострові Шантуні військо Чан-Кай-Шея здобуло велику перемогу. Комуністи в запеклій боротьбі впродовж останнього тижня втратили 25.000 вбитими!

СЛОВАЦЬКА ЗМОВА

Братислава. З документів, начебто знайдених під час слідства над словацькими самостінками, виявляється, що вони мали на меті тримати зв'язок із такими ж течіями в Польщі і на Україні, та розповсюджувати летючки для інформування населення про спріважнення становища.

ЗАЯВА ТРУМЕНА

Вашингтон. З приводу заснування Комінтерну Трумен оголосив, що він погоджується зі словами amer. заступника міністра закордонних справ Ловета і вважає заснування Комінтерну як демонстрацію проти діяльності США на користь миру. Америка завжди бажала, щоб усі народи мали забезпечене право на існування. США не зацікавлені в безпосередній контролі над будь-якою державою так само, як і не претендувала на чужі території. На думку Ловета, комуністи всіма силами намагаються протидіяти господарській відбудові Європи. Але президент Трумен розуміє потребу допомогти Європі, проголосив, що він буде робити все, щоб заощадити долари для допомоги європейському континентові.

ЮГОСЛАВСЬКИХ ДИПЛОМАТИВ

ЗААРЕШТОВАНО

Сантяго. Чілійський уряд видавив двох урядовців посольства, які зорганізували в Чілі комуністичну шпигунську організацію. Як протест проти цього Югославія постановила зірвати з Чілі дипломатичні зв'язки. Між тим відбулася спільна конференція між Чіле і Аргентиною в справі викритої шпигунської організації. В наслідок цієї розмови сподіваються спільній боротьби проти комунізму. Двох видалених югославських дипломатів негайно після прибуття до Буенос-Айресу заарештували аргентинська поліція. Югославія зажадала негайного звільнення. Советське посольство в Чілі було обстріляне з автоматичної зброї. Здогадуються, що це советська провокація, щоб з цієї причини покинути Чіле.

ПОЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД

ВІДОМОСТІ

Французький міністр закордонних справ Бідо, що був недавно в Америці в справі господарської допомоги уряду Франції, сказав перед своїм від'їздом з Америки журналістам, що вважає відновлення Комінтерну за помилку. Франція досить сильна, щоб відбити будь-яку спробу комуністичного перевороту.

КОМІТЕРН ТА ІТАЛІЯ

В комуністичному наступі на західну Європу Італія займає одно з перших місць. Голова італійського уряду

де Гаспері заявив з приводу відновлення Комітерну, що Америка може покладатися на Італію в боротьбі за свободу.

КОМІТЕРН І НІМЕЦЬКІ КОМУНІСТИ

Німецькому комуністичному провідникові Пікові поставив представник американської преси ряд питань щодо діяльності Комітерну. Пік ухилився від прямої відповіді, бо, мовляв, довідався про відновлення Комітерну тільки з преси. Проте Пік визнає, що головне завдання Комітерну — боротися проти Америки, зосібна проти пляну Маршалла.

МОСКВА І КОМІТЕРН

Московська „Правда“ своїм звичаем заперечує правду. Ця газета пише 10 жовтня, що утворення Інформаційного бюро комуністичних партій у Београді не можна вважати за одну комуністичну світову організацію під одним проводом, і що цього бюро не можна рівняти з попереднім Комітерном...

КОРОТКО

* В Ганаві відкрито нову промислову школу для ДП. В школі буде вчитися до 200 осіб.

* Число коней в світі зменшилося в рр. 1938—1946 з 95 на 75 мільйонів.

* Американський мін. рільництва Ендерсон заявив, що світовий дефіцит збіжжя буде виносити 17 міл. тонн. Аргентина перед війною експортувала 10 міл. тон, а цього року може вивезти тільки 5 міл. тонн.

* В Братиславі розпочався позаочний процес проти К. Сидора, колишнього словацького посла при Ватикані.

* Колишній прем'єр В. Черчілл у промові по радіо, звернені до англійського народу, заявив: «Через два роки після закінчення війни 500.000 англійців хочуть виїмігрувати до Канади, Австралії й Південного Африканського Союзу. Інші 500.000 хочуть відійти до Південної Америки і США. Я закликаю всіх не покидати Англію. Борімося спільно за добробут і майбутнє Англії!»

* Опозиційні партії австралійського парламенту вимагають заборони комуністичної партії і негайного очищення адміністративного апарату від комуністів. Представник австралійської опозиції заявив, що відновлення Комітерну — це загроза для Британської сем'ї народів

* Захаріядіс, провідник грецьких комуністів, повідомив про створення «уряду в горах». Його ціль відновити незалежність і демократію в Греції.

* Турецький уряд заборонив своїм громадянам відвідувати процесу до Мекки, з причини епідемії х

ТАЄМНИЦЯ АТОМОВОЇ БОМБИ.

(Продовження з ч. 38)

3) 4. Гузенко вияснює причини своєї втечі

7 вересня вранці Гузенки були в головній квартирі канадської кінної поліції. Прем'єр Кінг був повідомлений про події попереднього вечора. Знову прем'єр закликав до обережності: «Треба мати певність, що мотиви цього чоловіка вищі за всяку підоозу і що його документи дійсні». Комісар поліції Вуд хотів передусім довідатися про причини, що привели Гузенка до рішення покинути советське посольство.

Гузенко відповів: «Я залобки це вам поясню». Він написав заяву: «Я, Ігор Гузенко, добровільно хочу дати таке свідчення. Прихавши два роки тому в Канаду, я з перших днів був здивований повною особистою свободою, що є в Канаді і якої нема у Росії. Неправильна уява про демократичні країни, що дедалі більше поширяється в Росії, з кожним днем пропадала, бо неправдива пропаганда не може встояти перед фактами. Виступаючи на міжнародних конференціях з гоміністичними заявами про мир і безпеку, советський уряд одночасно тільки готується до третьої світової війни. Щоб здійснити цю війну, советський уряд творить у демократичних країнах, включно з Канадою, „п'яту колону“, в організації якої теж беруть участь дипломатичні представники советського уряду. Під час мого перебування в Канаді я бачив, як канадський народ, бажаючи широ помогти советському народові, посилає допомогу Советському Союзові, збирав гроши для добра російського народу, жертвував життям своїх синів при перевозі цієї допомоги через океан. І от замість подяки за поміч советський уряд розвиває шпіонську діяльність у Канаді, готуючи удару спіну, без відома, звичайно російського народу. Переконаний, що така подвійна політика советського уряду сутилістична, як і загрожує безпеці північної країни, я рішила порвати з советським режимом і оголосити відкрито про мое рішення».

5. Канадська розвідка діє

Канадські службовці для боротьби з шпіонажем почали досліджувати документи, що їх прініс із собою Гузенко. Тимчасом советське посольство не спало. Відтіль була прислана нота до канадського уряду з вимогою видати Гузенка советському урядові, бо він, мовляв, утік, укравши гроши посольства. Канадський уряд запитав про подробиці, про украдені суми. Советське посольство не дало відповіді. Натомість 14 вересня советські дипломати послали другу ноту з вимогою заарештувати Гузенка і його жінку і без суду передати їх советському посольству для перевезення до ССР.

Але канадський уряд не мав на думці віддавати Гузенка. Канадські переконалися, що документи, які приніс Гузенко, були дійсні. Десятки доку-

ментів були рукоописні. Гузенко казав, що ті документи писали полковники Заботін, Рогов і Мотілов. Були послані розвідники на адреси названих офіцерів. В одній ловецькій віллі знайшли книгу з записом гостей. В книзі були підписи урядових дипломатичних осіб, між ними підписи цих трьох полковників. Знавці письма ствердили, що Гузенко приніс справжні рукописи советських офіцерів.

6. Докази шпіонства

З іншими документами Гузенко приніс чотири копії секретних телеграм з Лондону в Оттаву з 24, 25, і 31 серпня.

Це були точні коші телеграм з луже секретним змістом, що мав бути відомий тільки англійському та канадському урядам. Переїслаючи документи з російської мови на англійську, канадські урядовці могли їх розділити за групи. Це були матеріали про атомову зброю, радар, тасмін вибухові матеріали, фальшиві пашпорти. Ніколи ще в історії не була доручена збірка документів про змову в однім пакунку її жертві. Самий список секретних імен агентів росіян, канадськів, англійців і американців заливив три друковані сторінки.

(Далі буде.)

Танну-Тува, атомовий центр СССР

Де збудували совети свій «Атомград»? При найпильнішому розгляді советських часописів і урядових звітів не можна знайти юридичних матеріалів про це. З часу Гірошіми, навіть саме слово «уран» зникло з геологічних звітів.

Дещо вказує, що «Атомград» міститься в Танну-Туві, неприступній місцевості в Центральній Азії, що її 70 тис. кочовиків розгорощені по великій площі.

Танну-Тува має багато переваг, як атомовий центр. Вона міститься в величезному лісі між двома гірськими хребтами, такими високими, що тільки істрапотяни можуть перелітіти через них. Тільки з десяток гірських перевалів з'єднують ці ліси з навколоишніми областями. Навіть найліпші з них проходять через такі глибокі провалля, що загинуть навчених вояків може легко зупинити цілу армію.

«Я сумніваюся, чи навіть атомова бомба зможе пробити там прохід для атакуючої армії» — завважує один спостерігач.

Федір Мансетов пише в «Російському огляді» (Нью-Йорк), що закордонні кореспонденти почали підозрювати від саме Танну-Туві для спеціальної мети в зв'язку з подіями в жовтні 1945 року.

В цей час російський уряд оголосив, що п'ять автономних республік ССР перетворюються в звичайні області.

Пояснення було досить просте. Це був карний захід за брак лояльності до Росії під час німецького нападу. Населення було переміщене і зроблено багато інших заходів, щоб відплатити цим людям за «вдар ножем у спину» Росії в її найскрутніший час.

Проте, той факт, що Танну-Тувінська Народна Республіка також втратила свою «суверенітет», не був так широко оповіщений пресою.

«Що могло до цього спричинитися? Це питання було на вустах кожного. На відміну від п'ятьох «зрадницьких» республік, що лежали на терені німецької окупації, Танну-Тува була тисячі кілометрів від советсько-німецького фронту. Більше: ця рідко заселена республіка

зробила багато для боротьби, постачаючи для червоної армії м'ясо й інші продукти.

Здається, пояснення можна знайти в тому, що Росія хоче замінити своє право власності на Танну-Туву. Китай претендує на цю територію, вважаючи її частинкою Зовнішньої Монголії.

1921 року Зовнішня Монголія і Тува проглямували свою незалежність і відділилися від Китаю; їх самостійність не гайно визнала Росія. Послідовно продовжуючи свою політику, Росія анексувала Танну-Туву з мінімальним галасом, побоюючись протесту з боку Китаю.

Ізоляція Туви — це тільки один з фактів, що робить її гідним для ролі атомового центру. Дякуючи своєму клімату і рідкості ґрунту, вона може легко перетворитися в самовистачальний військовий, сільсько-гospодарський та індустриальний центр. Вона має помірний клімат. На її чорноземі росте чудова пшениця, а на альпійських луках можна тримати величезні кількості верблюдів, коней, овець, корів і північних оленів.

Рельєф місцевості, дуже різноманітний і порізаний, сам напрошується бути ужитим як фортеця. Крім пасовищ, Танну-Тува володіє непрощіними лісами, подібними до джунглів, і кам'яністими пустелями. Багато з гірських лісів настільки велики і глибокі, що можуть заховати цілі міста від повітряної розвідки. В горах трапляються величезні печери, деякі з них по кілька кілометрів завдовжки.

«Поза областю пустель, води скільки завгодно. Тут багато великих і глибоких озер, так заповнених рибою, що в багатьох місцях її можна справділовити рукою. Ріки можна вживати для судноплавства, і майже всі можна збудувати гідростанції, особливо в гірських провалах, де тисячометрові гірські стіни захищатимуть їх повністю від повітряних атак.

В горах знайдено величезні поклади мінералів.

До часу зруйнування Гірошіми і Насакасі советські джерела вказували та-

кож на наявність великих покладів урану, звичайно в суміші з іншими радіоактивними елементами. Сьогодні вже не згадують більше про уран.

Тува вказує на великий згорт часелення і одночасно русифікацію тубільців. До недавнього часу в Туві було єдине місто — її столиця Кизил з 2 тис. населення; в цілій Туві не могло бути більше 20 тисяч росіян, що були зосереджені головним чином на півночі.

Картини цілковито змінюються, якщо ми уважно розглянемо постанови президіуму Верховного Совету.

Тува була розділена на 17 виборчих округів і 4 міста. Центри інших виборчих округів були визначені як села. Найбільше враже велика кількість сіл, що їх ніколи стільки не було в цій країні.

З цього можна зробити висновок, що цілі села вирости тепер з землі в зв'язку з приливом росіян і що тубільці зникли в масі переселенців з інших частин ССР.

Е ще інші вказівки. Наприклад, відомо, що на ріках і озерах Туві встановлені пароплавні лінії, і що на кілька років вперед заплановані меліоративні праці. Повстає питання: яким чином ці пароплави і меліоративні споруди дісталися до Туви? Вони могли дістатися лише двома шляхами. Або вони були розібрани на частини і перевезені суходолом, або по Енісею. В першому випадку ми можемо зробити висновок, що росіяни збудували залізниці в дуже пересіченій і важко проходити дікій місцевості, таємно від усього світу. Якщо вони користувалися водним шляхом, це доводить, що вони зробили Енісеї судноплавним.

Уже є електрівні, що працюють в Туві разом з іншими заводами. Джерела-ми їх енергії з'являються і вода, і вугілля.

В сільському господарстві 6—7 млн. га годяться для зернових культур без великої підготовчої праці. Влаштовані сіті радгоспів і колгоспів, що мають велику кількість сільсько-гospодарських машин.

Наскільки важлива Тува для советського уряду?

Відповідь легко знайти, подивившися на силу грошей і людської сили, витраченої тут, що найменш 32 великих розвідувальні партії і 5 експедицій для виявлення металічних і інших природних багатств краю.

Тува — чи Танну-Тувінська Автономна Республіка в складі РСФСР, як вона офіційно зв'ється — це єдине логічно-можливе місце, де Советський Союз може мати свій «Атомград». Вона має уранові руди та всі потрібні ресурси для промислового розвитку.

Це найбільш захований закуток цілого Союзу. Добра і сильна залога, забезпечена з своїх власних джерел, може відбиватися тут довго від багато сильнішого ворога. Тут можна навіть захищатися проти стрatosferних нападів ворога, озброєного атомовими стрільбами, керованими на відстані.

Скор. переклав з англ. О. I.

Л. ЧИКАЛЕНКО

Осінь 1919 року

(Уривок з споминів)

Години так коло 10—11 нарешті прийшли до Думи полковник Микитка з деякими старшинами, але на всі запитання, до нього звернені, відповідав, що все не від нічого залежить, а тільки від команданта групи, ген. Кравса; який має незабаром приїхати залізницею. Тим часом становище ставало зовсім напокійливим: вже на Хрестовиці та на Фундукліївській, республікі, що лежали на терені німецької окупації, Танну-Туві була тисячі кілометрів від советсько-німецького фронту. Більше: ця рідко заселена республіка

ходила поза межі Печерського, щоб не викликати можливих збройних сутичок. До складу делегації вибрали міського голову Рябцова та мене. Я оповів про це в українському клубі, прохав заспокійтися, запевнюючи, що все обайдеться добре. Розівівши, які настрої у денікінців, ми з Рябцом мали потім іхати на дверець зустрічати ген. Кравса і, таким чином, змогли б, коли не залагодити можливий конфлікт, то хоч принаймні його з'ясувати.

Коли через якісні пів подини ми з Рябцом підіхали міським автомобілем до Миколаївських воріт Печерської кріпості, тр побачили, що ще більш тривожний настірні панусь серед тутешньої людності. Скрізь, вже навіть поза межами самої твердині, в напрямку Олександрівської вулиці повільно просовувалися і вулицями і садами гуртки озброєних кулеметами добармійців, очевидно, для захоплення міста. Скрізь нас зупиняли озброєні добармійці, підозріло оглядали і тільки після наших пояснень, хто ми і чого ідемо, пускали далі. Нарешті дохали ми до підвалів Печерської гімназії. У великому безладі розташувалося тут на майдані війська, яке здебільшого складалося з офіцерів, лиши подекуди видно, було солдатів, будь як одягнених, очевидно, вже не добровільців, а силоміць мобілізованих. Коло брами гімназії зустріли ми величеньку купку молодих офіцерів, не голених, неумитих і, як мені

здалося, трохи напідпитку, що сперечалися з старшиною, сотником галицької армії, в австрійській уніформі, чистенько виголеним, що цілком своїм в

Історичне завдання Америки

Чи кожне з нас ясно уявляє собі те, що майбутнє західної цивілізації цілком залежить тепер від напряму американської політики? Таке запитання тривожить не тільки європейців, дуже часто трапляється воно й на сторінках американської часописів і не раз його повторюють різні політичні діячі в своїх публічних виступах.

Нешодавно відомий керівник військового відділу часопису *New York Times* Генсон Болдвін висловився з приводу цього. На думку автора, Америка нині стоїть на перехресті історичних шляхів. Серед бурхливих подій сучасності, що загрожують цілком зруйнувати устої віковичної цивілізації, світ намагається знайти будь-який вихід Америка опинилася на хребті цього історичного потоку, ній лежить велике завдання дати належі тому, як правильно визначає автор, на житті напрямок стихійному потокові й урятувати західної цивілізацію від повороту до темних часів середнівіччя.

Сучасна ситуація — не несподіванка. Незвичайні життєві труднощі, голод, злидні, цілковита економічна і політична розруха в світі — це природні наслідки найбільшої в історії війни. Немає в Європі такої країни, що не відчувається у себе цих жахливих наслідків.

В самому серці Західної Європи — зруйнована й поділена Німеччина. В її руїнах де ще збереглися залишки фашизму, починає свою розкладницьку роботу бация комунізму. Голландія втрачає Індонезію — джерело своєї економічної могутності, й сотні тисяч голландців бажають емігрувати з зруйнованої Європи.

Белгія гойт старі рани. Щодо Франції, то вона все ще політичний бакрут, морально розкладена, слабка й розбита. Французькі комуністи захопили робітничі спілки й намагаються поширити свій вплив в армії та уряді. Громадянська війна можлива кожної хвилини. До того ж, за допомогою французьких комуністів, рештки еспанських республіканців організувались в «армію», що налічує 20.000 бійців і одержує зброю від союзів.

Досить сильним виявляє себе комунізм також в Італії. Греція, як відомо, ввесь час веде криваву боротьбу проти комуністичного натиску. Що ж казати вже про ті країни, що лежать по той бік залишеної застоні?

Проте найважливіший із сучасних сумнівів — послаблення британської Імперії. Славнозвінний Рах Britanica світова політична рівновага, що базувалася на англійському фунті стерлінгів, з одного боку, й на могутності британської флотилії, та невеличкої, але ефективної ругульярної армії, з другого, ополягувала добру половину світу. Нині британський фунт уже втратив свою магічну силу, він неспроможний уже тримати на належному рівні англійську фінансову систему. На англійське населення при-

падає дедалі більший тягар податків, і його життєвий рівень додає більш поганішусть. Разом з цим слабшає економіка країни.

Ця скрутна ситуація вимагає скорочення державних витрат, в тому числі і вибрат на військові потреби. Як природний наслідок цього-значне послаблення армії, морських і повітряних сил. В багатьох пунктах земної кулі, де ще донедавна домінували ці сили, відограваючи роль могутнього політичного фактору, тепер, висловлюючись образно, з'явились «порожні» місця.

Природа, згідно з фізичними законами, не терпить порожнечі. Комунізм настірливо намагається ці порожні місця заповнити. Цим, до деякої міри й пояснюється агресивна експансивна політика Савітського уряду. Комунізм як фанатична доктрина дозволяє своїм агентам користуватися усіма можливими, навіть непристойними засобами, аби тільки дійти до наміченої цілі. Доки існує в Москві теперішній уряд, доти буде існувати загроза для 2000-літньої західної культури.

В сучасний момент Росія далеко слабша, ніж Америка, й залишилася такою, якщо Америка збереже свою волю і дух незламними. Совети ще не мають атомової бомби, але є підстави припускати, що 1950 року в розпорядженні Росії вже будуть і атомові бомби, й відповідні літаки для їх транспортування. Це ж стосується й морської флоти, що її Савітіві намагаються швидко відбудувати на базі здобутого в Німеччині.

Отже тепер США найпопулярніша мілітарна сила. Володючи найсильнішою в світі промисловістю, Америка має усі можливості виробляти нові види зброї, як от ракетні стрільна й ін. Одніж лише Савітський Союз переважає Америку — суходільними силами, які ще досить значні в Росії, навіть після демобілізації. Але економічно Росія дуже слабка, виснажена постійними недостачами і голодом, і вона на вірд чи скоче воювати, бодай у найближчому майбутньому.

Сполучені Штати і Савітський Союз стоять один проти одного, готовуючись до боротьби за світ. Якщо ці суперечності не призводять до війни, то вони, безумовно, внесуть зміни в ході світової історії. Послаблення сили Британії та Франції й цілковитий розклад інших країн Західної Європи приведуть до того, що сама Європа вже неспроможна врятувати західної цивілізацію. Цю величезну роль й повинна взяти на себе Америка. «На жаль», говорить Болдвін, „дуже мало американців усвідомлюють собі цю нашу історичну відповідальність за майбутнє національну відповідальність, тісно пов'язану з силою і словою країни“.

І. Ш.

дні ще холодніваті, і треба одягати навіть плащи.

Місто Прудентополіс досить гарно розбудоване. Будинки майже всі одноповерхові, хоч є трохи й двоповерхових. Електричне світло. Тепер будують електровію, що буде лавати сильніше світло, не тільки на місто, але й на довколишні села. Крамниці забиті різним крамом: віணнями, матерією різних сортів, взуттям, шкірою, харчами тощо. Поїзд до нашого міста не доїжджає, і доводиться їздити автобусами на віддаленні 100 км.

Працю можна тут вибирати, хто яку хоче. Уряд пропонує йти на землю та закладати господарства. Але примусу немає. Ми живемо в одного бразілійця; маємо одну гарну кімнату. Кухня спільна, ба навіть спільно варимо. Бразілієць цей працює в нотаріяті, а його жінка має кравецьку майстерню, і в цій майстерні працює моя дружина. Люди дуже добре та прихильно ставляться до нас, європейців. Я працюю на фанерній (диктові) фабриці. Ця фабрика-власність одного українця, на прізвище Вовк.

Є 8 вантажних авт і двоє особових. Ці авта возять з лісу матеріал на фабрику. Але за браком добрих доріг щодня ламають чи псують одно авто. Працюємо по 10 год. денно, робота не важка. Яка буде плата, ще скажати не можу.

Недавно, як ми дівідалися, прибув на „Острів Квітів“ другий транспорт скітальців, серед яких є нібито також 350 українців. Представники Українського Допомогового Комітету поїхали на острів, щоб тих наших людей розіслати на місця праці. Треба винати, що Український Комітет дбає дуже добре про долю своїх нових земляків.

Хоч раніше нам казано, що національна свобода для чужинців-емігрантів обмежена, але, як видно з ряду листів, які я одержую, тепер бразілійський урал іде емігрантам якнайдалі назустріч. І дуже добре, що наших людей розміщують між українськими колоніями: це запорука, що не буде асиміляції, і ніхто не втратить свого національного обличчя.

М. Т-ський.

Війна в Індонезії і справа визволення народів

В «Українській Трибуні» з 11 вересня 1947 р. п. М. Ол-ів у статті «Фронт рабів отечества чужого» дуже легко розправляється з поглядом, що абсолютна сувереність націй уже минула. Автор наводить цитати з газ. «Українець у Франції», з «Нашої Боротьби», з «Проблем» і з «Студентських обріїв». Автор хоче доказати, що утворився «єдиний фронт рабів отечества чужого» для поборювання і роззброювання ідеологічних засад українського визвольного руху. Супроти погляду, висловленого у згаданих статтях, М. Ол-ів наводить відомі факти — виникнення нових держав після першої світової війни, а також згадує сучасну боротьбу за самостійність індонезійців, індійців, індокитайців і інших. Але автор забув те, що малі народи можуть бути самостійні тільки з ласки великих. Що більше великих держав, то більше волі для маліх, бо вони можуть бути потрібні як т. зв. буферні держави для миру, порядку й рівноваги. Якщо число великороджав зменшується, то воля маліх також відповідно зменшується. Сучасний розвиток техніки дав промисловим великороджавам таку перевагу, що самостійність малих держав у зовнішній політиці просто неможлива. Минули вже часи, коли малі держави мали деяку волю у рішеннях щодо своєї закордонної політики, і часливи тепер вони, коли мають звідносну волю щодо своєї внутрішньої політики.

Це сумний факт, але український народ не був підготований, щоб використати останню сприятливу коньюнктуру після першої світової війни. Тоді малі і середні народи Європи могли на декілька часів вибороти собі більшу волю (держави мають чи середні — не значить мала числом населення чи простором, а силою). У цьому нічого не змінить стаття з «У. Т.», ані наведені в ній приклади про здобуття самостійності східними народами. Во треба знати: ті народи не здобувають самостійності, а тільки самоврядування.

Для країного освітлення справи наведено приклад Індонезії.

Від 16 століття голландці почали розбудовувати свою колоніальну імперію на індійських островах. Людність на тих островах на була дика, це були народи з своєрідною старою культурою, і тільки технічна перевага більшів могла їх покорити. Ясно, що під впливом панування більші і місцеве населення багато навчилося, перейняло багато нового і з технічною, і з духовною культурою. Панування великої числа голландців над в декількох більшим населенням Індонезії стало трудним, зокрема панування у формі колонії. Голландці забули, що сути з зрілого народу не можна вживати примітивних методів панування. Це відтворило серед нової індонезійської інтересів самостійність рух під проводом Ахмеда Соекарна. Голландці були заслані Соекарна на віддалений осрів.

Прийшов 1941 рік. Японія вступила у війну проти Америки, Англії і Голландії. Дві японські дивізії розбили голландську колоніальну армію. Чотири роки японського панування в голландській Індії зробили справжній переворот. Японці повели самостійницьку пропаганду, доказували індонезійцям, що вони старий народ з великою традицією і дали їм навіть формальну самостійність, привезли Соекарна з вигнання. Самостійність, ясно, індонезійці не здобули, але

они одержали сяку-таку самоуправу під японським наглядом. Але цей погляд показався їм тепер ще тяжким, як панування голландців. Дійшло од того, що в лютому 1945 р. вибуло в Індонезії повстання проти японців. Було ясно, що народ, який навіть проти страшної японської сили відважився на повстання, не можна було повернути до попереднього примітивного стану. Голландці втратили свою неславною поразкою всяку повагу серед населення.

Загальний погляд був: „Оранг беланда тідан бранд“ (Голландці не мають відваги).

Після поразки Японії знову винеслися в Індонезії голландці. Вони за 4 роки нічого не навчилися. Єдиним ріятунком було б для них, якби вони визнали сучасний стан самоуправи і формальної самостійності і задоволились господарським пануванням. Й це означило разом і контролю над закордонною політикою цієї країни. Та вони спробували повернути колесо історії назад і з слабими силами. Це ім не вдалося, і 1946 року дійшло до договору в Лінггаді: Голландія визнала Індонезійську Республіку, правда, не як суверенну державу. Голландці не вважали цього договору за останнє рішення. Вони не хотіли дати внутрішньої волі своїм колишнім підлеглим і готували свої сили до повороту попереднього стану. В липні цього року почалася війна голландців з індонезійцями. Значна технічна перевага голландського війська дала успіхи. Однак великих держав почали втручатися у конфлікт. Об'єднані Нації зацікавилися справою. Дійшло до перемир'я, якого не дотримано. Які тут будуть наслідки? Авторитет голландців підірваний остаточно. Довір'я до них також пропало. Голландія може навіть мілітарно опанувати Індонезію, але це не є вирішення справи на довший час. На такому рівні панування не можна будувати. Індонезійці можуть рішитися взагалі зірвати господарські зосини з Голландією і тоді передуть під безпосередній вплив Америки. Голландія втратить джерело багатства назавжди. Індонезія свою внутрішню самоуправу затримає. Але це й усе. Самостійності в розумінні своєї закордонної політики вона мати не буде. Вона мусить ити за Америкою, — хоче вона того чи не хоче. В такому самому становищі і всі інші народи в Азії, що б'ються за свободу. Це відповідає за внутрішню самоуправу, Індія відповідає за свій політичний вплив.

Однак великих держав почали втручатися у конфлікт. Об'єднані Нації зацікавилися справою. Дійшло до перемир'я, якого не дотримано. Які тут будуть наслідки? Авторитет голландців підірваний остаточно. Довір'я до них також пропало. Голландія може навіть мілітарно опанувати Індонезію, але це не є вирішення справи на довший час. На такому рівні панування не можна будувати. Індонезійці можуть рішитися взагалі зірвати господарські зосини з Голландією і тоді передуть під безпосередній вплив Америки. Голландія втратить джерело багатства назавжди. Індонезія свою внутрішню самоуправу затримає. Але це й усе. Самостійності в розумінні своєї закордонної політики вона мати не буде. Вона мусить ити за Америкою, — хоче вона того чи не хоче. В такому самому становищі і всі інші народи в Азії, що б'ються за свободу. Це відповідає за внутрішню самоуправу, Індія відповідає за свій політичний вплив.

Наприкінці треба нагадати авторові статт

Еміграція в Англію

Десять тисяч балтійців і українців вже перебувають в Англії. Чоловіки мусять головним чином зайнятися хліборобством, і багатьох із них уже приділено на фарми. Жінки будуть працювати в британських прядильнях бавовни. Вони швидко вчаться англійській мові, хоча навчання в прядильнях іде головно шляхом мови знаків. Сподіваються, що число цих робітниць в англійській прядильній промисловості дедалі буде зростати, бо підприємства цієї промисловості визначили число потрібних робітників на 100.000 душ.

Крім того, пральні в Англії потребують робітниць в кількості 60.000. Об'єднання працінниць має намір взяти до цієї праці саме вигнанців, сподіваючись знайти серед них в Австрії та Німеччині досвідчених прачок.

Нарешті багато жінок може знайти працю в британських лікарнях. Латиські та естонські дівчата працюють уже в одній лікарні, хоча мовні труднощі перешкоджають ще повному успіхові праці.

Є надія, що переїзд у Великобританію людей, позбавлених батьківщини, по декількох місяцях ще збільшиться. Особливо коли британське робітництво переконаетя, що ці чужинці добре пристосуються до іхньої робочої системи.

Великобританія потребує емігрантів з Європи не тільки для того, щоб здійснити свій план збільшення людності і тим розв'язати проблеми недостачі на найближчі десятиліття робочих рук, але ще й на те, щоб додогодити своїм домініям:

постійно наділяти їх певною кількістю нових громадян. Так, Канада хоче збільшити кількість своєї людності, маючи тепер всього 12 мільйонів. Вона бажала б мати 50 мільйонів населення. Як і інші домінії, вербувати Канада емігрантів головно з метрополії, але останнім ледвищі має змогу випустити британців в значній кількості. З огляду на це віда в Оттаві видала вже дозвіл на негайний переїзд до Канади 5000 вигнанців. В Європу прибули вже представники канадського уряду, щоб на місці дослідити становище віткачів і вжити заходів що до їхнього иереїду до Канади.

Останній перепис людності в Південній Африці показав, що в цій країні на багато мільйонів тубільців більш усього 2,5 мільйонів. Природного доросту людності не вистачає для збереження становища більш у цій країні, і тому потріба еміграція білої людності з інших країн.

Австралійський уряд сходиться приймати 70.000 емігрантів річно, від 1948 року почавши, даючи їм урядову фінансову допомогу. Натурально, що Австралія теж хотіла б мати емігрантів з метрополії, але мусимо й вона, як і інші домінії, задовільнитися безодержавниками з Європи.

Справедливі для вигнанців можливості на переїзд до Великобританії та її доміній зростають в залежності від усвідомлення в керівних колах цих країн того, що ця допомога буде корисна не тільки чужинцям, а й тим країнам, в яких вони поселяться.

США та ССР

Політичне напруження між США і ССР постє в цілому світі

Ці великораджави сильно зацікавлені в справами Німеччини й Австрії. США підтримують Грецію і Туреччину і пильно дбають про те, щоб усунути вплив ССР з Персії.

Але найбільше напруження між США і ССР в області північно-західного Тихого Океану. Тут вони зустрічаються віч-на-віч, без британського чи французького партнера.

Англійський журнал «Оверіболіс "Вікінг"» містить огляд американського-советських взаємин на тому просторі. США хочуть використати свою перевагу над японією, а тимчасом ССР, що віковав з Японією всього десять днів і зайняв величезні простори над північно-західним океаном, закріплює свої позиції, що одного дня можуть бути використані випадкові бази порти США.

Американці боліють тепер, що внаслідок обіцянки даної в хвилині слабости із конференції в Ялті, ССР заволодів іє тільки полудневим Сахаліном, але й отримав ланцюгом Курильських островів. Гому Охотське море стало російським морем. Росіяни мають тепер у своїх руках дуже важкий під стратегічним огляdom островів Парамушіро, найбільш на північ висунений острів Курильського архіпелагу, де японці вибудували були морські бази.

Атту, найбільш на захід висунений острів Алеутського архіпелагу, є частиною американської оборонної лінії, більше віддалений від Даць Гарбер, найбільші американські морські бази, як від Парамушіро. ССР безпосередніми переговорами з Китаєм дістав теж і

морську базу Порт-Артур і вільний порт у Дайрєві.

Американцям тяжко погодитися з тим, що ССР буде поважним чинником на Тихому Океані. Росіяни завжди залишили там свою позицію.

В 1842 р. Росія продала всі свої права в Каліфорнії за 30 тисяч дол. американців Дженою Суттер. 1867 р. США купили від росіян Аляску за 7 мільйонів 200 тисяч дол., включаючи й Алеутські острови, що лягуть Америку з Азією. 1875 р. Росія зrekлася Курильських східних користі Японії. 1905 р. по російсько-японській війні, Росія втратила Сахалін і Порт Артур. В 1924 р. ССР згодився на осoblivі привілеї для Японії у північному Сахаліні.

Тепер ССР дав Америці зрозуміти, що він не думає поступатись у країнах над Тихим Океаном.

Новий американсько-советський антагонізм над Тихим Океаном набрав особливо тепер сили, коли Японія перестала бути великодержавою. Цей антагонізм найбільш наглядний у Кореї, країні, що над нею виконують США і ССР спільно контролю.

Незгода між цими союзниками в справах Кореї така велика, що пессимісти сяяють переконані, що Корея стане країною в якій ітиме війна між тими двома великораджавами.

Хоч є засада, що Корея має бути цілістю, а з 380 північної ширини-це тільки демаркаційна лідія між советською і американською зонами, практично в Кореї є навіть партійна «залізна завіса», що цілковито розділяє північну Корею від південної.

Команданти цих двох зон, американський ген. Джон Годж і советський-

Демократія

Слово демократія, що його доводиться спершу на кожному кроці в звязку з різними поняттями, — це грецьке слово. З нашій мовою його перекладаємо „народ-правство“. Демократичний устрій розвинувся передусім у стародавній Греції, головно в Атенах, у 5 сторіччі перед історією Христі. Громадяни Атени інших міст і реші збирались на віче-ний майдан і вирішували голосуванням, що важливі політичні та господарські справи.

Демократія — це витвір європейський. Європейський Схід не зінав демократичного строю. Там була влада самодержавних, деспотичних царів: у Єгипті, в Завілонії, в Персії, в Китаї. Демократія може бути тільки там, де є вільні люди, громадяни, що вміють і хочуть своїм зозумом вирішувати державні справи. Шлях розвитку до демократії тяжкий довгий. Не раз бувало в історії, що свою волю народові накидали деспоти. Гам, де громадянство було вільнорівне й досить активне, воно могло скинути самовладу і завести демократичний лад по своїй волі. Де охочі до

самодержавної диктатури не зустрічали відсічі від організованого громадянства, там неминуче запанував тиранська влада. Деспотизм стоять на людях покілівих, на рабських душах. Володарі-деспоти знають лише підданіх рабів, котрим диктують свою волю. В старій московській державі навіть шляхта й князі називали себе „холопами“ (рабами) царя. Оповідають, що російський цар Павло (1797-1801) страшно лютував, коли чув слово „громадянин“. Він визнавав тільки слово „підданий“...

В нашій історії масно дуже багато прикладів в боротьбі за демократичну свободу. Коли гетьман Брюховецький, побувавши 1665 року в Москві, почав підписуватися в листах до царя — „раб і підніжок трону його величності“, то велике обурення повстало в козацькому народі: незабаром народне повстання скинуло цього „царського холопа“.

Другий приклад: 1709 р. після нещасного війни було під Полтавою козацьке військо опинилося на чужині, на землях тодішньої Туреччини. Козацька рада виробила Конституційний

Кістяков, зустрівшись в травні 1946 р., дійшли до згоди тільки щодо одної точки, а саме: що дальші зустрічі і розмови зовсім безкорисні.

Причина незгоди та сама, що в Німеччині: що саме значить слово «демократичний». Обидва команданти дістали доручення від «Великої Трійки» зорганізувати тимчасовий уряд Кореї у порозумінні з «демократичними партіями». Аверіканці розуміють, що кожна партія демократична, яка проти диктатури і за парламентарний урядом. Советський погляд на цю справу зовсім інший. У них практично демократичною цертою може бути тільки комуністична партія.

Коли обидва союзники не могли погодитися на створення тимчасового уряду для Кореї, кожний з них почав будувати державний порядок у своїй зоні так, як це він розуміє.

Совети під охороною коло 1/4 мільйона війська і поліції завели методи, що відповідають вповні порядкам у Східній Європі. Вони створили «З'єднаний Національно-Демократичний Фронт», що складається з «Партії Праці» (не Корські комоністи), «Товариства Молодих Приятів» і «Демократичної Партії».

Корські комоністи виховуються у комуністичній школі у Владивостоці та в Москві. Потім їх висилують у Корею «організувати» країну. У північній Кореї створено комітети, вибрані у «вільних виборах», а місцеві комітети вибрали „Народні Збори Північної Кореї“, що є дійсним урядом у північній Кореї.

Комунацістична діяльність проходить з північної Кореї до полуночі, де викликує страйків та невдовolenня, головно на «Законодавче Зібрання», що складається з 90 членів всіх політічних партій демократичного напрямку. Советське радіо не щадить для тих представників полудневої Кореї своїх відомих епітег, називаючи їх «реакціонерами» і «зрадниками».

Корея із своїми 30 мільйонами населення є незвичайно важливим чинником у теперішній міжнародній політиці.

Питання будуччини Кореї мусить дозвести до розв'язки проблем, що їх здійснюють вже большевики у своїй зоні. На такі диктаторські методи американсько-советські відношення над Тихим Океаном будуть загострюватися і можуть набрати грізних форм. Я. О.

Авгсбургські справи

Представники частини тaborової громадськості, що обстоює український правопорядок, прийняті II з'їздом Укр. Ем. і статутом ЦПУЕ, звернулись тут за підтримкою ЦПУЕ з такою заявкою. (Передано в скороченні).

ДО ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА УКРАЇНСЬКОЇ ЕМІГРАЦІЇ В НІМЕЧЧИНІ

В тaborі Сомме - Касерні призначено на 19 жовтня ц. р. вибори Тaborової Ради і Контрольної Комісії. Підготовка до цих виборів та сама виборча ординація побудовані так, що не можуть забезпечити вільного вияву волі мешканців тaborу та сприяють встановленню безконтрольного панування в тaborі певної групи людей.

Виборча Комісія затвердила правильник, який профірічіть правильників ЦПУЕ:

- а) відкинуто принцип пропорційності;
- б) знижено виборчий вік з 21 року до 18;

закон для України. В тому законі зазначено, що гетьман не може панувати за прикладом московського самовладного царя і казати — „так хочу, так наказую“. В конституції стоїть, що гетьман повинен скликати тричі на рік представників від усіх областей України і з ними обговорювати всі державні справи. До цього додано, що гетьман не має ображатися, коли б хтонебудь з народніх уповноважених висловився незгідно з думкою уряду.

Сучасна демократія розвинулась в Європі головно в 19 та 20 століттях.

Її основна риса — це право народу своїм вільним голосуванням змінити уряд, поставити замість нього інший, згідно з бажанням більшості нації.

Для правильного розвитку демократії треба, щоб між більшістю та меншістю постійно в парламенті і між партіями було лояльне відношення: меншість мусить визнати, що закони ухвалюють більшість, і не бунтувати против уряду, що має за собою більшість нації.

Інші критичні моменти: меншість повинна брати на увагу також інтереси меншості. Уряд у демократичній державі не повинен уявляти собі, що він не може помилитися, що більшість народу буде за нього зважати голосувати.

Це зробило більшість при нових виборах

е) зменшено кількість членів Тaborової Ради з 26-и до 9;

